

Από τον **Χρήστο Επαμ. Κυργιάκη**

Σε λίγες μέρες παιδί μου το νηπιαγωγείο τελειώνει και το Σεπτέμβρη θα περάσεις την πύλη του Δημοτικού Σχολείου.

Μπαίνεις κι εσύ στο «πρόγραμμα».

Πρέπει από πολύ νωρίς να καταλάβεις πως η προσπάθεια για γράψεις καλά στις πανελλαδικές εξετάσεις ξεκινάει από την πρώτη σου μέρα στο Δημοτικό.

Από τη μέρα ακόμα που ο γενειοφόρος εκπρόσωπος του μεγαλοδύναμου σε καταβρέξει στο μικρό σου μέτωπο για πρώτη φορά θα πρέπει να συνειδητοποιήσεις ότι ξεκινάει το μακρύ και επίπονο ταξίδι με προορισμό την τρίωρη φημισμένη πανελλαδική πασαρέλα αλόγων κούρσας.

Γιατί, θα πρέπει να ξέρεις μικρό μου, πως πλέον δεν θα είσαι παιδί. Θα είσαι ένα πουλάρι που θα προπονηθείς να τερματίζεις πρώτο στην πανελλαδική ιπποδρομία σε δώδεκα χρόνια.

Όλοι θα σε φροντίζουν και θα σε προσέχουν.

Εμείς οι γονείς σου θα φροντίζουμε να τρως και να πίνεις τα καλύτερα.

Οι φαρμακοβιομηχανίες θα σε βοηθούν να συμπληρώνεις τη διατροφή σου με βιταμίνες, μέταλλα και ιχνοστοιχεία για να αντέχεις στον εξοντωτικό ρυθμό των προπονήσεων.

Εμείς οι σύμβουλοι, οι παιδαγωγοί, οι ειδικοί της εκπαίδευσης και οι υπουργοί Παιδείας θα ετοιμάσουμε τα κατάλληλα βιβλία πλούσια σε ύλη και απαιτήσεις για να ανταποκριθείς στις αυξημένες ανάγκες της εποχής.

Όλοι όσοι συμμετέχουμε στις αμέτρητες επιστημονικές ενώσεις θα σε γαλουχήσουμε με αναρίθμητους διαγωνισμούς για να τρέφουμε και τους δικούς σου με αυταπάτες και όνειρα απατηλά.

Εμείς οι δάσκαλοί σου θα πρέπει από πολύ νωρίς να φροντίσουμε ώστε να μπει στο πνεύμα των εξετάσεων. Καθημερινά διαγωνίσματα και τεστ ετοιμότητας σε έναν πόλεμο διάρκειας που θα καλείσαι να σκοτώνεις κάθε μέρα την αθωότητά σου, την παιδικότητά σου και τον αυθορμητισμό σου.

Θα παίζεις με το σταγονόμετρο, θα αθλείσαι μόνο αν είναι να κάνεις πρωταθλητισμό, θα κυνηγάς το τέλειο, την πρωτιά και την αριστεία γιατί το μήνυμα που έρχεται από τον Ατλαντικό λέει πως **ο πρώτος είναι πρώτος και ο δεύτερος τίποτα.**

Όμως, επειδή η αριστεία και το κυνήγι της πρωτιάς είναι μια αυταπάτη, θα συμβιβαστείς με τη δεύτερη θέση αφού δεν μπορούν να είναι όλοι πρώτοι.

Σε προορίζουν λοιπόν να είσαι ένα «**τίποτα**» γιατί τα «**τίποτα**» δεν έχουν απαιτήσεις, δεν αντιδρούν, δεν ζητούν το δίκιο τους δεν γκρεμίζουν δεν ανατρέπουν. Είναι ακίνδυνα.

Τουλάχιστον, έτσι νομίζουν.

Θα αποκτήσεις με τον καιρό την καλύτερη συσκευή κινητού και θα σου παρασχεθούν οι υπηρεσίες της καλύτερης εταιρείας κινητής τηλεφωνίας. Αυτή θα σε στέλνει να βλέπεις τις ταινίες που θέλουν, να πίνεις τον καφέ σου εκεί που θέλουν, να διαβάζεις τα βιβλία που θέλουν και να πας διακοπές, αν θα μπορείς, εκεί που θέλουν.

Τα γωνιακά μαγαζιά θα υπόσχονται, από πολύ νωρίς, σε μας τους γονείς σου τον **«σίγουρο δρόμο για την κορυφή και την επιτυχία»**. Θα σε τείσουν τόνους μασημένης τροφής μέχρι να καταφέρουν να αδρανοποιήσουν τον εγκέφαλό σου, να πάψεις **να σκέφτεσαι, να διεκδικείς, να γκρεμίζεις, να ανατρέπεις.**

Τουλάχιστον, έτσι νομίζουν.

Εμείς οι καθηγητές θα κυνηγάμε αργότερα την **«ύλη»**, και μαζί μ' αυτήν θα κυνηγάμε ό,τι δημιουργικό και αυθεντικό σου έμεινε πνίγοντάς το σε προκαθορισμένα, κατά παραγγελία προτεινόμενα **«δημιουργικά διήμερα»**.

Κι όταν η μέρα της **«μητέρας των μαχών»** φτάσει με το καλό, ό,τι θα έχει απομείνει από σένα θα κληθεί να συμμετάσχει ως κομπάρσος σε μια κακοστημένη πανελλαδική παράσταση που την έγραψαν άλλοι και όχι εσύ και την σκηνοθέτησαν **έμποροι και όχι καλλιτέχνες.**

Ό,τι κι αν συμβεί, είτε **«πετύχεις»** είτε **«αποτύχεις»**, θα είσαι έτοιμος να τους κάνεις όλα τα χατίρια.

Τουλάχιστον, έτσι νομίζουν.

Μπορείς να τους κάνεις να καταλάβουν ότι έκαναν μεγάλο λάθος που σε θεώρησαν δεδομένο, που νόμισαν ότι σε ξέκοψαν από το **«μαζί με τους άλλους»**, που σε θεώρησαν εύκολο αντίπαλο.

Δείξε τους πως δεν έπρεπε να σε υποτιμήσουν και να σε θεωρήσουν εύκολο αντίπαλο.

Η επόμενη παράσταση στην οποία θα συμμετάσχεις να είναι γραμμένη **από σένα**, να έχει τη **δική σου** σκηνοθετική σφραγίδα και να είσαι **εσύ** ο πρωταγωνιστής.

Μη συμβιβαστείς με τίποτα λιγότερο.